

Liturgický program od 31. októbra 2011– do 6. novembra 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 31.10.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	
Utorok 1.11.	Všetkých svätých Vyšné Remety 8.30 - sv. liturgia 13.00 – panychída na cintoríne	+ za zosnulých
	Vyšná Rybnica 10.00 - sv. liturgia 14.00 – panychída na cintoríne	+ za zosnulých
Streda 2.11.	Pamiatka zosnulých Vyšná Rybnica 15.00 - sv. spoved' 16.30 - sv. liturgia + euch. pob.	+ za zosnulých
	Vyšné Remety 17.30 - sv. liturgia	+ za zosnulých
Štvrtok 3.11.	Vyšné Remety 15.30 - sv. spoved' 17.00 - sv. liturgia + euch. pob.	+ Michal a ostatní z rod. Timočkovej
Piatok 4.11.	1. piatok v mesiaci Vyšné Remety 16.00 - sv. liturgia	* za členov sv. ruženca
	Vyšná Rybnica 17.00 - sv. liturgia s prípravou detí na 1. sv. prijímanie	* za členov sv. ruženca
Sobota 5.11.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	+ Andrej, Helena rod. Sejnová
Nedeľa 6.11.	21. nedeľa po Päťdesiatnici	
	Vyšné Remety 8.30 sv. liturgia	* za veriacich z farnosti
	Vyšná Rybnica 10.00 - sv. liturgia	* Margita s rod.

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 42.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Ako môžeme dušiam v očistci pomáhať?

Hlavne **svätou liturgiou**, ktorú nemôže nič nahradiť. Už Tertulián v 2. storočí spomínal výročné spomienkové bohoslužby za zosnulých. **Zmiernym utrpením**. Každé utrpenie, či telesné alebo duševné, ktoré obetujeme za duše v očistci, im prináša veľkú úľavu. **Ruženec** je po svätej liturgii najúčinnnejším prostriedkom, ako môžeme dušiam v očistci pomáhať (úmysel - aj za obrátenie hriešnikov). Modlitbou ruženca (aj k Božiemu milosrdenstvu) sa denne vyslobodzuje mnoho duší, ktoré by inak museli ešte dlho trpieť. Obracajme sa v modlitbách tiež ku svätcom a ku anjelom. Sv. archanjel Michal je ochrancom duší v očistci. Tiež **krížová cesta** prináša veľkú úľavu. Duše v očistci hovoria, že **odpustky** majú pre ne veľký význam. Prostredníctvom odpustkov je im privlastnené zadosťučinenie, ktoré nebeskému Otcovi ponúkol Ježiš Kristus. Ten, kto počas svojho života často získaval odpustky pre duše v očistci, dostane v hodine svojej smrti milosti, prameniace z odpustkov, ale dokonalejším spôsobom. Je to hrozná vec: nevyužívať (zanedbávať) tieto poklady Cirkvi pre duše v očistci. **Almužny a dary** na dobré účely, hlavne na misie. (Je možné, že túto peknú povinnosť zanedbávali. Mnohé duše majú čo vyrovnávať buď kvôli nezaplateným dlhom alebo kvôli nespravodlivej záveti či inej nespravodlivosti.) Tiež **zapaľovanie sviec** dušiam v očistci pomáha. Najprv preto, že je to úkon pozornosti a lásky, potom preto, že sviece sú posvätené a svietia do tmy duší v očistci. (Prosíme, aby bol Ježiš pre nich svetlom, aby bol pre nich odmenou za to, čo dobré urobili - za ich pekné myšlienky, slová, záslužné skutky.)

Duše v očistci si prajú očistec, pretože majú jasnú predstavu o Bohu, ktorý sa im ukázal v žiarivej kráse a čistote. Nechcú pred neho predstúpiť ani s najmenšou škvrnou (s ľahkými hriechmi, s dočasnými trestami za smrteľné hriechy), túžia po dokonalosti. Je to osobný súd. Tieto tresty ako dôsledky vyplývajú z podstaty hriechov. „Pretože Boh je svätý, nemôže byť nesvätá duša v nebi blažená.“ Potom však budú pociťovať šťastie. Nebudú ich trápiť výčitky. V očistci musia tiež pochopiť ohavnosť hriechov, ktorých sa dopustili voči nebeskému Otcovi, voči svojmu Spasiteľovi. (Je možné, že je to iba okamih, ktorý však vyjadrujeme v dňoch a rokoch, a tak kvalitu nahrádzujeme kvantitou.) Túto premenu k dobrému bolo možné uskutočniť už počas

pozemského života, ale teraz už nie je nebezpečenstvo, že danú možnosť nevyužijú. Iba málo ľudí upúšťa tento svet v stave čistoty a milosti, ktorý zaručuje ich okamžitý vstup do neba. Keď duše zomrelých prejdú hneď do stavu večne nezmeniteľného, potom sú zbytočné naše modlitby. Očistec bude trvať až do posledného súdu. Potom už bude iba raj a zatratenie (peklo). Sami si pomáhať nemôžu, ale nám môžu pomáhať, keď ich o pomoc prosíme. Ak pomôžeme my im, oni pomôžu nám. Oni sa starajú o nás a o Božie kráľovstvo. My nemáme nariekať nad dnešnými časmi, nad tým, čo sa stalo, čo nás postihlo. Ak sa modlíš za svojho brata na zemi, tak môžeš tak urobiť aj vtedy, keď prekročil prah večnosti. Veď smrť necháva dušu neporušenou. A duša ďalej žije, spomína a miluje. Duša je oživujúci princíp. Ona sa pričíní o nový začiatok, o nové, oslávené telo. Boh nie je koniec, on je začiatok. S ním je život plnší, intenzívnejší. V jeho rukách je zomrelému lepšie ako „v našich rukách“, hoci si niekedy nahovárame, že pri nás mu bolo dobre. A tak aj ty svoju lásku nedokazuj neplodnými slzami, ale účinným prostriedkom modlitby. Nemôžeme šíriť beznádej, nepokoj. Dotykom svojich rúk ani svojimi očami zosnulého blízkeho neobsiahneme, ale naša láska a modlitba sa vždy k nemu dostane. Je to samozrejmé, že máme vzťah aj ku tomu, koho nevidíme.

„Prebudte sa, spáči, proste za duše v očistci!“ Je to konkrétna, účinná a radostná pomoc, ktorej je schopný ľudský duch. A potom aj my, hriešnici, môžeme dúfať, že na tomto mieste očisťovania nájdeme „nežné putá“, ktoré nás spájali s blízkymi a s priateľmi na zemi. Zdanlivé rozdelenie tých, ktorí sa majú radi, prináša možnosť rozmnoženia vzťahov a rast lásky. *„Žijeme z majetku našich zomrelých prarodičov a rodičov. Lahko však zabúdame na to, čo sme im dlžní, ako túžia po našej vďačnosti a ako potrebujú našu pomoc. Volajú: Znášaj, trp, modli sa, postí sa, dávaj almužny za nás!“* Bohu sa páči, keď sa príbuzní o zomierajúcich starajú. Budme pri zomierajúcom príbuznom a pričíňme sa o to, aby mohol prijať potrebné sviatosti.

Zvláštna hlboká mystika niektorých ľudí inšpiruje, aby sa obetovali za duše v očistci. Zmierenie sa musí konať. Oni sú šťastní - modlia sa za duše a s dušami očistci. Tieto prostriedky nepomáhajú dušiam v očistci rovnakým spôsobom. Napríklad keď si niekto v tomto živote vážil svätú liturgiu, potom mu pomáha aj v očistci. Kto mal „otvorené srdce“, dostáva veľa pomoci. Tiež musia veľa trpieť tí, ktorí utrhali na cti. Je správne každý večer sa poďakovať Bohu za vykonané dobrá a oľutovať všetko zlé vo svojom konaní, pretože každý spánok sa podobá „večnému spánku“.

Ak sa naučíme s dôverou vzývať Ducha Svätého, spoznáme, ako nám

pomáha. Na druhej strane však ak niekto tvrdošijne zotrváva v hriechoch proti Svätému Duchu, tieto hriechy sa mu neodpúšťajú.

Dušiam v očistci je Panna Mária matkou milosrdenstva. Keď tam zaznie jej meno, je to pre duše veľká radosť. Veď ona, ktorá bola vzatá do neba, vyprosuje vyslobodenie pre duše v očistci. Ona vie, kto to najviac potrebuje. Aj deti sa môžu dostať do očistca. Nehrozí im však dlhý ani ťažký očistec. Pre nepokrstené deti je tiež nebo. Sú šťastné, ale nevidia Boha. Veria, že majú to najlepšie, čo môže byť. Lenže mali by sme všetko urobiť pre to, že ak sme tu na tomto svete niekoľko desiatok rokov spolu ako rodina, aby sme mohli byť spolu aj vo večnosti. Myslíme tiež na deti, ktorým nebolo dopriate narodiť sa. Za tých, ktorí si vzali život, zväčša nesú zodpovednosť iní.

Tiež inoverci môžu prísť do očistca. Ich utrpenie nie je veľké, pretože nemali k dispozícii toľko milostí, avšak nemajú potom ani rovnakú blaženosť. Ježiš myslel na druhých aj po smrti. Zostúpil k zosnulým do predpekla, ktorí čakali na narodenie Záchrancu. Túto skutočnosť vyjadrujeme aj v modlitbe Verím v Boha. Evanjelista Matúš opisuje, ako sa po Kristovom zmŕtvychvstaní mnohým ľuďom zjavili duše zomrelých. Sú známe zjavenia duší z očistca niektorým svätcom: sv. Margite Márii Alacoque, sv. Jánovi Boscovi. Boh chce dať dušiam zvláštnu milosť. Aj veľký hriešnik sa môže stať svätým (sv. Pavol, sv. Augustín). Chráňme sa hriechov proti láske, osočovania, ohovárania, hádok (zo zisťných dôvodov alebo závidia), znamenajú vo večnosti veľkú ľarchu. Neodsudzujme ani sa nevysmievajme druhým, veľmi to škodí našej duši. Menej hovorme, viac konajme. Nebudme druhým na pohoršenie. Odpúšťajme aj za hrob. Nehovorme zbytočne zle o zomrelých. Ježiš nás žiada, aby sme si z nepriateľa vytvorili priateľa. Sebe tým môžeme ušetriť veľkú časť očistca. Duša je potrestaná tým, čím hrešila. „Oheň vyskúša, aké je dielo človeka. Ak jeho dielo vydrží, za spravodlivé skutky získa odmenu.“

Láska nás obklopuje. Nebo je stav. Boh je všade. Boh nie je nikdy sám. Tam, kde je on, tam sú aj „nebešťania“. Očistec je ohňom radosti, peklo je ohňom trápenia. „Boh, ku ktorému prídeme, je nebom; Boh, ktorého stratíme, je peklom; Boh, ktorý nás očisťuje, je očistcom“. Budme pokorní, pretože pokorný človek do pekla nepríde. Je potrebné viesť k tomu aj deti. Nepripútavajme sa ku veciam pozemským (nie iba starostlivosť o telo), pretože z pominuteľných vecí si so sebou nič nevezmeme. Vziať si so sebou môžeme iba dobré skutky. Ide o skutky telesného a duchovného milosrdenstva. Tieto skutky lásky budú najviac odmenené. Večný život predsa bude trvať večne.